

ODPIS

Sygn. akt II SA/Wa 21/25

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2025 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA
Sędzia WSA
Asesor WSA

Ewa Radziszewska-Krupa (spr.)
Łukasz Krzycki
Anna Pośpiech-Kłak

Protokolant referent

Beata Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 sierpnia 2025 r.
sprawy ze skargi [REDACTED]
na uchwałę Rady Gminy [REDACTED]
z dnia 28 listopada 2024 r. nr 53/V/2024
w przedmiocie wygaśnięcia mandatu radnego

oddala skargę

Wyrok/Postanowienie jest prawomocny(e)
od dnia 10 lipca 2026r.

Podpis sędziego/referendarza sądowego
11.08.2026r.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

specjalista
Maryla Wiśniewska

UZASADNIENIE

I. Stan sprawy przedstawia się następująco:

1. Rada Gminy [REDAKTOWANE] (zwana dalej „Radą Gminy”) uchwałą z 28 listopada 2024r. nr 53/V/2024 (zwana dalej „Uchwałą”) w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego: stwierdziła wygaśnięcie mandatu radnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] (zwany dalej „Skarżącym”) z powodu niezłożenia w ustawowym terminie pierwszego oświadczenia majątkowego (§ 1) oraz zobowiązała Przewodniczącego Rady Gminy do niezwłocznego przesłania ww. uchwały Wojewodzie Mazowieckiemu i Komisarzowi Wyborczemu w Ciechanowie oraz doręczenia jej Skarżącemu (§ 2), wskazując, że Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia (§ 3). W podstawie prawnej Uchwały wskazano art. 383 § 1 pkt 7 i § 2 i 3 ustawy z 5 stycznia 2011r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2023r., poz.2408 ze zm., zwany dalej „K.W.”) w związku z art. 24k ust. 1 pkt 1 w związku z art. 24h ust. 3 pkt 1, art. 24h ust. 4, art. 24h ust. 5a ustawy z 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024r. poz. 1465 ze zm.), zwana dalej „u.s.g.”).

Rada Gminy w uzasadnieniu Uchwały wskazała, że Skarżący 7 maja 2024r. objął mandat radnego Rady Gminy i podczas tej sesji Rady Gminy Skarżący i pozostali radni Gminy [REDAKTOWANE] (zwana dalej „Gminą”) otrzymał od pracownika Urzędu Gminy pisemną informację na temat „ogólnych zasad wypełniania oświadczeń majątkowych” (w tym wymaganej ilości składanych egzemplarzy oświadczenia majątkowego), a następnego dnia - drogą elektroniczną- poradnik na ten sam temat. Zgodnie z art. 24h ust. 4 zd. 1 u.s.g. radny jest zobowiązany do złożenia pierwszego oświadczenia o swoim stanie majątkowym w terminie 30 dni od dnia złożenia ślubowania. Skarżący nie dotrzymał tego terminu. Przewodniczący Rady Gminy 11 czerwca 2024r., na mocy art. 24h ust. 5a u.s.g. wezwał Skarżącego do niezwłocznego złożenia oświadczenia majątkowego, wyznaczając dodatkowy 14-dniowy termin. Skarżący 25 czerwca 2024r. złożył oświadczenie majątkowe w jednym egzemplarzu, choć zgodnie z art. 24h ust. 3 u.s.g. zasadą jest składanie oświadczeń majątkowych w dwóch egzemplarzach. Skarżący, mimo udzielonej w trybie art. 383 § 3 K.W. dwukrotnej możliwości złożenia wyjaśnień (pisma Przewodniczącego Rady Gminy z 19 i 29 lipca 2024r.), nie złożył brakującego egzemplarza oświadczenia majątkowego, utrzymując, że złożył dwa egzemplarze, a jeden został mu „zwrócony”.

2. Skarżący w skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 6 grudnia 2024r. wniósł o stwierdzenia nieważności ww. Uchwały, zarzucając jej naruszenie art. 383 § 1 pkt 7 K.W. - przez jego zastosowanie, gdy oświadczenie o stanie majątkowym złożono w terminie.

Skarżący w uzasadnieniu skargi wskazał, że Przewodniczący Rady Gminy pismem z 19 lipca 2024r. wezwał Go do złożenia wyjaśnień w przedmiocie przyczyn złożenia oświadczenia o stanie majątkowym w jednym egzemplarzu. Skarżący 25 lipca 2024r. udzielił odpowiedzi, wskazując, że oświadczenie złożył w dwóch egzemplarzach, ale jeden z nich, po przyjęciu potwierdzenia, został Mu zwrócony. Skarżącego pismem z 29 lipca 2024r. ponownie wezwano do udzielenia w terminie 3 dni wyjaśnień przyczyn niezłożenia oświadczenia o stanie majątkowym w dwóch egzemplarzach. Skarżący w kolejnym piśmie udzielił odpowiedzi, szczegółowo opisując przebieg składania dokumentów w Urzędzie Gminy i wskazał, że w żadnym z ww. wezwań Przewodniczący Rady Gminy nie wezwał Go do przedłożenia drugiego egzemplarza oświadczenia o stanie majątkowym, a wyłącznie do złożenia wyjaśnień, co Skarżący uczynił. Zgodnie z wytycznymi z sesji Rady Gminy z 7 maja 2024r. Skarżący przygotował dwa egzemplarze oświadczeń o stanie majątkowym i złożył je w Urzędzie Gminy, ale wobec zwrócenia jednego egzemplarza, uznał, że spełnił wymóg, a drugi egzemplarz stanowi jedynie dowód potwierdzenia złożenia ww. oświadczenia w określonym terminie. Gdyby Skarżącego wezwano o uzupełnienie braku formalnego przez złożenie drugiego egzemplarza oświadczenia o stanie majątkowym, to niezwłocznie by to uczynił, bo posiadał drugi egzemplarz i nie sprzeciwiałby się takiemu wezwaniu. Skarżący, składając wyjaśnienia, stosował się ściśle do treści pism. Zgodnie z art. 383 § 2 K.W. wygaśnięcie mandatu radnego z przyczyn, o których mowa w § 1 pkt 7 stwierdza rada, w drodze uchwały, w terminie miesiąca od dnia wystąpienia przyczyn wygaśnięcia mandatu. Co do braków oświadczenia toczyła się dyskusja na sesji Rady Gminy 13 sierpnia 2024r., podczas której Skarżący ponownie wyjaśnił sytuację. Na tej sesji Rady Gminy nikt nie zwrócił uwagi na konieczność złożenia drugiego egzemplarza oświadczenia, ani nie podjęto uchwały o wygaszeniu mandatu radnego.

3. Rada Gminy w odpowiedzi na skargę wniosła o oddalenie skargi, rozpoznanie sprawy na rozprawie i przeprowadzenie, na mocy art. 106 § 3 P.p.s.a. dowodów uzupełniających z załączonych dokumentów, w celu dokonania oceny, czy Rada Gminy prawidłowo ustaliła stan faktyczny sprawy i czy prawidłowo zastosowała

przepisy prawa materialnego do poczynionych ustaleń. W uzasadnieniu podtrzymała stanowisko wyrażone w zaskarżonej Uchwale i wskazała, że Skarżący nie jest nowicjuszem w sprawowaniu urzędu, gdyż był radnym także w kadencji 2014-2018 i jako jedyny nie ma w zwyczaju składania oświadczeń majątkowych w ustawowym terminie. Oświadczenia te składa w terminie dodatkowym lub w ogóle ich nie składa. Potwierdzają to wezwania do złożenia oświadczenia majątkowego z 4 maja 2017r. i 20 września 2018r. (z notatką służbową pracownika Urzędu Gminy o niezłożeniu oświadczenia). O ile historia samorządu gminnego zna liczne przypadki wygaśnięcia mandatu radnego z powodu niezłożenia oświadczenia majątkowego, to przypadek Skarżącego może okazać się bezprecedensowy. Wygaszono mu bowiem mandat nie z powodu niezłożenia oświadczenia majątkowego, lecz z powodu uporczywego odmawiania złożenia tego oświadczenia w wymaganych dwóch egzemplarzach (art. 24h ust. 3 pkt 1 u.s.g.).

Bezspornym jest, że Skarżący złożył tylko jeden egzemplarz oświadczenia majątkowego, a w wyjaśnieniach udzielanych Przewodniczącemu Rady Gminy, jak i w samej skardze za ten stan rzeczy obwinia pracownicę sekretariatu Urzędu Gminy, która miała przyjąć jeden egzemplarz, a drugi Mu oddać. Skarżący nie wspomina, że uchybił terminowi z art. 24h ust. 4 u.s.g. na złożenia oświadczenia majątkowego, a jeden egzemplarz oświadczenia złożył ostatniego dnia terminu dodatkowego, udzielonego na mocy art. 24h ust. 5a u.s.g. Skarżący nie wspomina też, że podczas sesji Rady Gminy inaugurującej kadencję 2024-2029 (7 maja 2024r.) radni dostali po dwa formularze oświadczeń majątkowych z pisemnym instruktażem pod nazwą „Ogólne zasady wypełniania oświadczeń majątkowych”, a następnego dnia doręczono te dokumenty drogą elektroniczną.

Rada Gminy, odnosząc się do braku wezwania Skarżącego do „uzupełnienia braku formalnego w postaci niezłożenia jednego egzemplarza oświadczenia, zauważyła, że Skarżącego pismem z 11 czerwca 2024r. wezwano do złożenia oświadczenia majątkowego, uprzedzając, że niewykonanie tego obowiązku będzie skutkować, na mocy art. 383 § 1 pkt 7 K.W. wygaśnięciem mandatu. Ponadto przepisy K.W. nie przewidują przed podjęciem uchwały o wygaśnięciu mandatu obowiązku wzywania radnego do „uzupełniania braku formalnego”, lecz do umożliwienia mu złożenia wyjaśnień (art. 383 § 3 K.W.). Przewodniczący Rady Gminy dwukrotnie wzywał radnego w powyższym trybie do udzielenia wyjaśnień, uzyskując od Skarżącego dwukrotnie tę samą odpowiedź, że jeden egzemplarz oświadczenia

przyjęto, a drugi zwrócono. Skarżący miał więc pełną świadomość, że powinien złożyć dwa egzemplarze oświadczenia majątkowego oraz że wzywając go dwukrotnie do złożenia wyjaśnień, dlaczego tego nie uczynił, Przewodniczący Rady Gminy oczekiwał od niego złożenia brakującego egzemplarza.

Rada Gminy, odnosząc się do terminu z art. 383 § 2 K.W. odwołała się do poglądów orzecznictwa i wskazała, że termin ten ma charakter instrukcyjny, jego upływ nie pozbawia zatem rady do podjęcia uchwały do wygaszenia mandatu radnego (por. wyrok NSA z 19 grudnia 2019r. sygn. akt: II OSK 3139/19).

W ocenie Rady Gminy niezłożenie oświadczenia majątkowego w wymaganych ustawą dwóch egzemplarzach i uporczywe odmawianie złożenie brakującego egzemplarza tego dokumentu winno skutkować wygaszeniem mandatu radnego. Przyjęcie innego poglądu prowadziłoby bowiem do anarchizacji prawa.

4. Pełnomocnik Rady Gminy na rozprawie 8 sierpnia 2025r. cofnął wnioski dowodowe.

II. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach zważył, co następuje:

1. Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

2. Sąd stwierdza, że zgodnie z art. 3 § 1 oraz art. 145 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024r., poz. 935, zwanej dalej „P.p.s.a.”), wojewódzkie sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem, co oznacza, że w zakresie dokonywanej kontroli Sąd zobowiązany jest zbadać, czy organy administracji w toku postępowania nie naruszyły przepisów prawa materialnego lub przepisów postępowania w sposób, który odpowiednio miał lub mógł mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Sądowa kontrola legalności zaskarżonych orzeczeń administracyjnych sprawowana jest przy tym w granicach sprawy, a sąd nie jest związany zarzutami, wnioskami skargi, czy też powołaną w niej podstawą prawną, z zastrzeżeniem art. 57a (art. 134 § 1 P.p.s.a.).

Sąd, stosownie zaś do art. 134 § 1 P.p.s.a. dokonuje kontroli zaskarżonego aktu pod względem zgodności z prawem, nie będąc przy tym związanym zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną. Kryterium legalności umożliwia sądowi administracyjnemu uwzględniającemu skargę na uchwałę lub akt, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6 P.p.s.a., stwierdzenie nieważności tej uchwały lub aktu

w całości lub w części albo stwierdzenie, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności (art. 147 § 1 P.p.s.a.).

Ustawodawca wprowadzając sankcję nieważności, jako następstwo naruszenia przepisu prawa, nie określił rodzaju naruszenia prawa. W orzecznictwie sądowym przyjmuje się jednak, że podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii ciężkich, rażących naruszeń. Chodzi o takie naruszenia jak: podjęcie uchwały przez organ niewłaściwy; brak podstawy prawnej do podjęcia uchwały określonej treści; niewłaściwe zastosowanie przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały; naruszenie procedury podejmowania uchwał.

Sąd, stosownie do art. 151 P.p.s.a., w razie nieuwzględnienia skargi w całości albo w części oddala skargę, odpowiednio w całości albo w części.

3. Przedmiot kontroli Sądu stanowiła ww. uchwała Rady Gminy w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu Skarżącego – radnego.

Rada Gminy jako podstawę stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego w zaskarżonej Uchwale wskazała art. 383 § 1 pkt 7 i § 2 i 3 KW w związku z art. 24k ust. 1 pkt 1 u.s.g. w związku z art. 24h ust. 3 pkt 1, ust. 4, 5a u.s.g.

Zgodnie z art. 383 § 1 pkt 7 K.W., wygaśnięcie mandatu radnego następuje w przypadku niezłożenia w terminach określonych w odrębnych przepisach oświadczenia o swoim stanie majątkowym. W myśl art. 383 § 2 K.w., wygaśnięcie mandatu radnego z przyczyn, o których mowa m.in. w § 1 pkt 7 tego artykułu, stwierdza rada, w drodze uchwały, w terminie miesiąca od dnia wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu.

Z art. 24h ust. 3 u.s.g. wynika, że obowiązkiem każdego radnego jest złożenie przewodniczącemu rady gminy oświadczenia majątkowego w dwóch egzemplarzach wraz z kopią swojego zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym (PIT) za rok poprzedni i jego korektą.

Z art. 24h ust. 4 zd. 1 u.s.g. wynika, że pierwsze oświadczenie majątkowe rady radny ma obowiązek złożyć w terminie 30 dni od dnia złożenia ślubowania.

Z art. 24h ust. 4 zd. 2 u.s.g. wynika, że kolejne oświadczenia majątkowe są składane przez radnego, co roku do dnia 30 kwietnia, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, oraz na 2 miesiące przed upływem kadencji.

Ustawodawca w sposób wyraźny wskazał w art. 24h ust. 5a u.s.g., że jeżeli terminy określone w ust. 4 lub 5 nie zostaną dotrzymane, odpowiednio,

przewodniczący rady gminy, wojewoda lub wójt w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia niedotrzymania terminu, wzywa osobę, która nie złożyła oświadczenia do jego niezwłocznego złożenia, wyznaczając dodatkowy czternastodniowy termin. Termin ten liczy się od dnia skutecznego dostarczenia wezwania.

Przepis art. 24k ust. 1 pkt 1 u.s.g. stanowi, że niezłożenie oświadczenia majątkowego, mimo upływu dodatkowego terminu, o którym mowa w art. 24h ust. 5a u.s.g. przez radnego lub wójta – powoduje wygaśnięcie mandatu w trybie odpowiednio art. 383 lub art. 492 K.W.

W sprawie nie jest kwestionowane, że Skarżący - będący radnym Gminy – 25 czerwca 2024r. skutecznie złożył jedynie jeden wypełniony egzemplarz oświadczenia majątkowego w Urzędzie Gminy, o czym świadczy znajdująca się w nieponumerowanych aktach sprawy kopia tego oświadczenia z pieczętą Gminy.

W sprawie sporne jest natomiast, czy brak złożenia przez Skarżącego drugiego egzemplarza oświadczenia majątkowego umożliwiał Radzie Gminy zastosowanie przepisu art. 383 § 1 pkt 7 i § 2 i 3 KW i to po upływie miesiąca od dnia wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu.

4. Sąd w związku z tym uznaje, że w sporze rację należało przyznać Radzie Gminy, a nie Skarżącemu.

Po pierwsze należy zauważyć, że w świetle nieponumerowanych akt administracyjnych sprawy należało - bez jakichkolwiek wątpliwości - przyjąć, że Skarżący, który objął mandat radnego Rady Gminy 7 maja 2024r. nie złożył w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 24h ust. 4 u.s.g. pierwszego oświadczenia majątkowego.

Po drugie należy wskazać, że w świetle nieponumerowanych akt administracyjnych sprawy Przewodniczący Rady Gminy - stosownie do art. 24h ust. 5a u.s.g. – wezwał Skarżącego - pismem z 11 czerwca 2024r. - do niezwłocznego złożenia pierwszego oświadczenia majątkowego. Skarżącemu wyznaczono czternastodniowy termin na złożenia tego oświadczenia, informując, że termin ten biegnie od dnia dostarczenia wezwania. Skarżącego poinformowano też o treści art. 383 ust. 7 K.W. i o art. 24k ust. 1 pkt 1 u.s.g. Skarżący odebrał wezwania 12 czerwca 2024r.

Tym samym należy przyjąć, wbrew stanowisku prezentowanemu w skardze, że Przewodniczący Rady Gminy wypełnił w sposób należyty warunek przewidziany w art. 24h ust. 5a u.s.g. Ponadto Przewodniczący Rady Gminy nie był zobowiązany do kierowania kolejnych wezwań do Skarżącego w trybie ww. przepisu, gdyż

ustawodawca nie przewidział wielokrotnego wzywania Skarżącego, który uchybił 30-dniowemu terminowi na złożenie dwóch egzemplarzy pierwszego oświadczenia majątkowego, o którym mowa w art. 24h ust. 4 u.s.g. Tym samym jednokrotne wezwanie, które miało miejsce w piśmie z 11 czerwca 2024r. (doręczone Skarżącemu 16 czerwca 2024r.) wyczerpywało przesłankę z art. 24h ust. 5a u.s.g.

Sąd zauważa ponadto, że stosownie do art. 24h ust. 3 u.s.g. oświadczenie majątkowe wraz z kopią zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym (PIT) za rok poprzedni i jego korektą należy złożyć w dwóch egzemplarzach, gdyż ustawodawca posłużył się w tym przepisie terminem „składają”. Skutkiem niezłożenia oświadczenia majątkowego przez radnego, mimo upływu dodatkowego terminu, o którym mowa w art. 24h ust. 5a u.s.g. jest - w świetle art. 24k ust. 1 pkt 1 u.s.g. - wygaśnięcie mandatu w trybie art. 383 K.W. Radny poinformowany o treści ww. przepisów powinien mieć pełną świadomość, jakie skutki wiążą się niezłożeniem odpowiedniej liczby egzemplarzy oświadczenia majątkowego. Nawet, gdyby przyjąć, że nieprawidłowy był zwrot przez pracownika Urzędu Gminy drugiego ze złożonych przez Skarżącego egzemplarzy oświadczenia majątkowego, to należy przyjąć, że Skarżącemu, który dysponował zwróconym egzemplarzem oświadczenia majątkowego - dwukrotnie umożliwiono – w związku z kierowanymi przez Przewodniczącego Rady Gminy, w trybie art. 383 § 3 K.W., pismami z 19 i 29 lipca 2024r. - złożenie brakującego egzemplarza oświadczenia majątkowego. Skarżący z możliwości tej jednak – nie skorzystał. W tym miejscu warto zauważyć, że z art. 383 § 3 K.W. wynika m.in., że radnemu w przypadku określonym w art. § 1 pkt 7 K.W. (niezłożenia w terminach określonych w odrębnych przepisach oświadczenia o swoim stanie majątkowym) należy umożliwić złożenie wyjaśnień przed podjęciem uchwały o wygaśnięciu mandatu. W przepisie tym nie przewidziano zatem wezwania, tak jak w art. 24h ust. 5a u.s.g., lecz jedynie możliwość złożenie wyjaśnień. Skarżący był o treści ww. przepisów informowany, więc niezrozumiały jest uporczywy brak złożenie brakującego egzemplarza dokumentu w postaci drugiego egzemplarza oświadczenia majątkowego, którym dysponował. Warto też podkreślić, że Skarżącemu dwukrotnie na sesjach Rady Gminy z 13 sierpnia i 28 listopada 2024r. udzielono ponadto głosu w sprawie niezłożenia drugiego egzemplarza oświadczenia majątkowego. Niestety nie przyniosło to oczekiwanego skutku w postaci złożenia brakującego egzemplarza oświadczenia majątkowego. Te wszystkie okoliczności wskazują, że Skarżący zamiast po upływie dodatkowego terminu na złożenie oświadczenia majątkowego złożyć

brakujący egzemplarz oświadczenia majątkowego, wolał prowadzić polemikę z organem Gminy.

W tym kontekście uprawnione było uznanie przez Radę Gminy, że Skarżący nie złożył oświadczenia majątkowego zarówno w ustawowym 30-dniowym terminie (art. 24h ust. 4 zd. 1 u.s.g.), jak również w dodatkowym 14-dniowym terminie (art. 24h ust. 5a u.s.g.), ani w toku terminów wyznaczonych na złożenie wyjaśnień w trybie art. 383 § 3 K.W. Uprawnione było więc zastosowanie art. 24k ust. 1 pkt 1 u.s.g., który wywołuje skutek wygaśnięcia mandatu w trybie odpowiednio art. 383 § 3 K.W. Skarżący nie wypełnił bowiem ustawowego obowiązku złożenia dwóch egzemplarzy oświadczenia majątkowego. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 6 grudnia 2005r. w sprawie SK 7/05 podkreślił, że złożenie oświadczenia majątkowego przez osobę pełniącą funkcje publiczne realizuje cel określony w przepisie art. 61 ust. 1 Konstytucji RP, gwarantującym obywatelom prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej i osób pełniących powyższe funkcje. Ograniczenia nakładane na te osoby mają zapewnić prawidłowe funkcjonowanie instytucji publicznych. Obowiązek złożenia oświadczenia majątkowego przez te osoby ma zapobiegać wikłaniu się w sytuacje mogące podważać ich bezstronność i uczciwość, a w konsekwencji także podważać autorytet instytucji, w których pełnią one funkcje. Przedłożenie oświadczenia majątkowego w dwóch egzemplarzach ma urealniać proces analizy danych zamieszczonych w oświadczeniu, zarówno organowi Gminy, jak i urzędowi skarbowemu.

Sąd wskazuje ponadto, że nie podzielił zarzutu skargi, odnoszącego się do podjęcia uchwały po upływie terminu miesięcznego, przewidzianego art. 383 § 2 K.W. do jej uchwalenia. Przepis art. 383 § 2 K.W. stanowi, że uchwała o stwierdzeniu wygaśnięcia mandatu radnego powinna być podjęta w terminie miesiąca od wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu. Zdaniem Sądu termin ten ma jednak charakter instrukcyjny. Jego upływ nie pozbawiał zatem Rady Gminy prawa do podjęcia rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonej Uchwale. Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w dotychczasowym orzecznictwie NSA, w tym w zachowującej aktualność w zakresie przedstawionej w niej argumentacji uchwały 7 sędziów NSA z 23 października 2000r. sygn. akt OPS 13/00. W orzeczeniu tym wskazano, że upływ trzymiesięcznego terminu, o którym mowa w art. 190 ust. 2 ustawy z 16 lipca 1998r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. Nr 95, poz. 602 ze zm.), nie pozbawia rady możliwości podjęcia uchwały o wygaśnięciu

mandatu radnego. Analogiczne stanowisko prezentował Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 19 grudnia 2019r. sygn. akt: II OSK 3139/19. W orzeczeniu tym stwierdzono m.in., że nie byłoby bowiem uzasadnione i racjonalne przypisywanie temu terminowi charakteru prekluzyjnego, a więc takiego, którego upływ pozbawiałby radę możliwości podjęcia uchwały potwierdzającej zaistnienie zdarzenia, wywołującego określone konsekwencje z mocy prawa. W ten sposób rada mogłaby swoim zaniechaniem doprowadzić do odwrócenia skutków powstających z woli ustawodawcy.

Sąd poglądy te podziela i uznaje za własne, wskazując w związku z tym, że prawidłowe było stanowisko Rady Gminy wyrażone w zaskarżonej Uchwale, że upływ miesięcznego terminu, o którym mowa w art. 383 § 2 K.W. nie pozbawił Rady Gminy – wbrew stanowisku Skarżącego zawartego w skardze - możliwości podjęcia uchwały o wygaszeniu Skarżącemu mandatu radnego.

5. Sąd, mając powyższe na względzie, na mocy art. 151 P.p.s.a., oddalił skargę.

Na oryginał właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

specjalista
Marta Wiśniewska